

Regenboogvlag wappert voor bespreekbaar maken discriminatie

Sipke Jan Bousema bij het hijsen van de Friese variant van de regenboogvlag voor het provinciehuis.
Foto: Hoge Noorden / Jaap Schaaf

Jan Ybema

Vier jaar na de eerste pogingen om Fryslân regenboogprovincie te maken, was het zaterdag dan toch zo ver dat de regenboogvlag werd gehesen voor het provinciehuis in Leeuwarden. Een feest en een mijlpaal, maar nu begint het werk pas, zeggen de initiatiefnemers.

Leeuwarden Het landelijke feest van Roze Zaterdag, de uiting van seksuele diversiteit – internationaal bekend als de Gay Pride – had dit jaar in Leeuwarden gevierd zullen worden. Vanwege het coronavirus is dat uitgesteld naar volgend jaar, maar wel ging de vlag in top. De politieke aanjagers, mensen van de Friesland Kleurt-campagne, Sipke Jan Bousema, die de Friese regenboogzaak landelijke aandacht gaf, en gedeputeerde Klaas Fokkinga waren daarbij aanwezig.

Naast de regenboogvlag werden ook twee exemplaren van de Friese variant met pompeblêden gehesen. Ook elders ging de vlag in top, onder meer bij het gebouw van Veiligheidsregio Fryslân, op het gemeentehuis in Dokkum en bij mensen thuis.

„It is absolút in feestdei. De ein fan in lange wei”, zegt Edou Hamstra (PvdA). Want al in 2016 gingen er in de Staten stemmen op om Fryslân te laten aansluiten bij het verschijnsel ‘regenboogprovincie’, waarbij de provincie zich uitspreekt tegen discriminatie van seksuele en andere minderheden en daar beleid voor maakt.

Destijds was er in de Staten nog geen meerderheid voor te vinden, maar vorige maand kregen PvdA, GrienLinks, D66, SP, PvdD en 50Plus alsnog een ruime meerderheid achter hun voorstel.

Dat gebeurde nadat presentator Sipke Jan Bousema landelijke aandacht kreeg met zijn oproep dat ook Fryslân, als laatste in Nederland, regenboogprovincie zou moeten worden. „It is hertferwaarmjend dat it slagge is”, zegt Bousema nu het zo ver is. „It is de besegeling fan it iepen Fryslân sa’t ik dat foar my sjoch.”

Mensenrechten

Hij vindt het niet gênant dat Fryslân de laatste is die de vlag hijst. „Nee. Minsken dy’t net foar it hisen fan de flagge wiene, binne net fóár diskriminaasje. Mar ik sjoch de reinbôgesaak as in universele beweging foar minskerjochten, foar de beskerming en feiligens fan elkenien dy’t ôfwykt fan de noarm. In flagge is in symboal dat soks sichtber makket en wat sichtber is, wurdt besprekber en wurdt normaal. Dêrom is it dochs hiel wichtich dat Fryslân meidocht.”

Sceptici vinden dat non-discriminatie en mensenrechten al in de grondwet zijn vastgelegd en dat het hijsen van een speciale vlag onnodige symboolpolitiek is. „Hoe dan ek, wy ha allegear itselde doel foar eagen, in iepen en gastfrij Fryslân dêr’t elken-ien him wolkom en feilich fielt”, zegt gedeputeerde Klaas Fokkinga (FNP), in 2016 als Statenlid nog een van de tegenstemmers. „Der is in paad mei in flagge en in paad sûnder flagge nei dat doel. De Steaten ha no hjir foar keazen en dat is hielendal prima.”

Toename

In zijn toespraak haalde Fokkinga cijfers van meldpunt en kenniscentrum Tûmba aan, waaruit blijkt dat discriminatie in Fryslân toeneemt. De provincie trekt deze bestuursperiode acht ton uit voor projecten rond bestrijding van uitsluiting en eenzaamheid, uitgevoerd door onder meer Tûmba en COC.

Wat de initiatiefnemers in de Staten betreft, kan het daar niet bij blijven. „Mei it hisen fan de flagge be-gjint it pas”, zegt Hamstra. „It is no oan de provinsje om it reinbôgebelied fierder út te wurkjen”, vult Bea Bijlsma (D66) aan. Wat dat precies moet inhouden en of daar extra geld bij moet, dat laten de Statenleden eerst aan de gedeputeerde over.

De ceremonie is voorbij. De vlag hangt in top, de woorden zijn gesproken.
En dan is er voor iedereen een roze koek.
